

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, ENERGIA I TURISME

13208 *Reial decret 1085/2015, de 4 de desembre, de foment dels biocarburants.*

I

La Directiva 2009/28/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables i per la qual es modifiquen i es deroguen les directives 2001/77/CE i 2003/30/CE, estableix que cada Estat membre ha de vetllar perquè la quota d'energia procedent de fonts renovables en tots els tipus de transport el 2020 sigui com a mínim equivalent al 10 per cent del seu consum final d'energia en el transport.

La disposició addicional setzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, va establir objectius anuals de biocarburants i altres combustibles renovables amb finalitats de transport fins a l'any 2010, i va habilitar el Govern a modificar els objectius esmentats, així com a establir objectius addicionals.

La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, va establir a l'article 78 un objectiu nacional mínim de participació de les energies renovables en el consum d'energia final brut del 20 per cent el 2020. Aquest objectiu s'ha d'assolir amb una quota d'energia procedent d'energies renovables en tots els tipus de transport el 2020, que sigui com a mínim equivalent al 10 per cent del consum final d'energia del sector transport.

D'altra banda, el Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput, estableix, entre d'altres qüestions, la metodologia de càlcul de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, les definicions aplicables en aquest càlcul i la descripció dels agents econòmics integrats en la cadena de producció i comercialització de biocarburants i biolíquids, les instal·lacions i els productes dels quals estan subjectes a inspecció i control en el marc del sistema nacional de verificació del compliment dels criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids.

Posteriorment, la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, l'antecedent de la qual va ser el Reial decret llei 4/2013, de 22 de febrer, va considerar justificat, per vetllar per l'estabilitat dels preus dels combustibles d'automoció, atès l'escenari de recessió econòmica i tenint en compte l'evolució de les cotitzacions dels productes petrolífers, reduir els objectius que per al 2013 havia regulat el Reial decret 459/2011, d'1 d'abril, pel qual es fixen objectius obligatoris de biocarburants per als anys 2011, 2012 i 2013. La Llei esmentada va establir uns objectius de venda o consum de biocarburants global i per al gasoil del 4,1 per cent i per a la gasolina del 3,9 per cent, tots ells en contingut energètic, per als anys 2013 i successius, i va habilitar el Govern a modificar els objectius que s'hi preveïen, així com a establir objectius addicionals.

Modificada substancialment la conjuntura que va donar lloc a l'aprovació de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, i tenint en compte l'escenari actual de preus dels carburants, es considera convenient revisar els objectius de venda o consum de biocarburants per al període 2016-2020, i s'estableix únicament un objectiu global de consums mínims obligatoris de biocarburants, de manera que els subjectes obligats tinguin flexibilitat per assolir-lo, a través de certificats de biocarburants en dièsel o en gasolina, indistintament.

Aquest Reial decret estableix per a l'any 2016 un objectiu global anual mínim obligatori de venda o consum de biocarburants del 4,3 per cent, i per als anys 2017, 2018, 2019 i 2020, uns objectius del 5 per cent, 6 per cent, 7 per cent i 8,5 per cent, respectivament, tots ells en contingut energètic.

Per determinar l'obligació de 2016 s'ha considerat un objectiu del 4,5 per cent en el segon semestre de l'any, i es manté l'obligació del 4,1 per cent durant els sis mesos necessaris per a l'adaptació dels subjectes obligats al que preveu el Reial decret.

La regulació d'un únic objectiu global de venda o consum de biocarburants, sense restriccions per producte, des de l'entrada en vigor del Reial decret, dota els subjectes obligats de més flexibilitat en el compliment de l'objectiu esmentat.

Així mateix, d'acord amb el que estableix l'article 41.4 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, s'habilita el Govern a modificar els objectius establerts anteriorment, així com a establir objectius addicionals, en funció de l'evolució del sector dels carburants i dels diferents tipus de biocarburants, els progressos assolits en el consum d'electricitat procedent de fonts renovables en el transport i de la normativa comunitària que s'estableixi en matèria d'objectius d'energia renovable en el transport i en el consum final brut d'energia.

Per a l'any 2020, segons el que preveuen la Directiva (UE) 2015/1513 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual es modifica la Directiva 98/70/CE, relativa a la qualitat de la gasolina i el gasoil, i la Directiva 2009/28/CE, relativa al foment de l'ús d'energia renovable procedent de fonts renovables, s'estableix que, per al còmput en l'objectiu d'energies renovables en el transport, el percentatge de biocarburants produïts a partir de cereals i altres cultius rics en midó, de sucres, d'oleaginoses i d'altres cultius plantats en terres agrícoles com a cultius principals fonamentalment amb finalitats energètiques no pot superar el 7 per cent.

A més, per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, s'ha d'establir, abans del 6 d'abril de 2017, un objectiu de venda o consum de biocarburants avançats, la llista dels biocarburants que tenen la consideració d'avançats, així com el factor multiplicador del contingut energètic de cadascun d'ells, per al compliment, si s'escau, de cadascun dels objectius regulats. Aquest desplegament s'ha de fer en els termes que exigeix el dret de la Unió Europea.

Els biocarburants produïts a partir de residus no impliquen una demanda addicional de sòl, amb la qual cosa aporten reduccions considerables de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. Per complir els objectius previstos, s'hauria de fomentar la utilització dels biocarburants procedents de primeres matèries residuals, tenint en compte el que estableix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, en particular, el principi de jerarquia de residus. És el cas dels olis usats que incorporen una tecnologia madura, que promou la recollida de la primera matèria esmentada i la seva transformació per utilitzar-se com a biocarburant.

Finalment, aquest Reial decret desenvolupa la descripció dels subjectes obligats a acreditar el compliment dels objectius de consum i venda de biocarburants inclosa en la Llei 11/2013, de 26 de juliol, amb la finalitat d'adaptar-la al que preveu la Llei 8/2015, de 21 de maig, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i per la qual es regulen determinades mesures tributàries i no tributàries en relació amb l'exploració, la recerca i l'explotació d'hidrocarburs.

II

Aquest Reial decret regula la informació precisa que han d'oferir els titulars de les instal·lacions de distribució al detall de productes petrolífers independents que es vulguin acollir a la possibilitat d'informar de l'origen del combustible que comercialitzen, que els ofereix l'article 43.5 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre. Amb aquesta regulació es pretén que la informació que es presenti als consumidors sobre l'origen del combustible subministrat per les instal·lacions de subministrament al detall sigui veraç i fidel, així com protegir els drets de marca dels operadors a l'engròs i distribuïdors al detall que subministren a estacions independents.

III

Amb l'objecte de complir les obligacions derivades de l'article 7 de la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, així com de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, es fa necessari recopilar dades anuals sobre estalvis energètics i emissions de diòxid de carboni evitades, obtingudes mitjançant actuacions efectuades tant per les comunitats autònomes com per les portades a terme per les entitats locals, i per això s'introdueix una disposició addicional que requereix aquesta informació desagregada per comunitats autònomes i entitats locals de manera anual i agregada des de 2014. La forma, el contingut i el desglossament en què s'ha de remetre aquesta informació resulta un complement indispensable per assegurar el mínim comú denominador que estableix la disposició addicional, per la qual cosa es disposa que el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme els ha de determinar mitjançant una ordre.

D'altra banda, en aquest àmbit, per establir els percentatges de repartiment de l'objectiu d'estalvi anual entre els subjectes obligats corresponents, així com les quotes o obligacions d'estalvi resultants i la seva equivalència financera, regulats al capítol IV del títol III de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, es fa necessari validar les dades sobre les vendes d'energia dels subjectes esmentats.

Per això, s'introdueix una altra disposició addicional que requereix aquesta informació a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers.

Així mateix, en compliment del que disposa l'esmentada Directiva 2012/27/UE, de 25 d'octubre de 2012, s'estableix l'obligació d'efectuar una avaluació del potencial d'eficiència energètica de les infraestructures de gas i electricitat, amb la finalitat de poder determinar les mesures i inversions concretes en les xarxes que suposin millores d'eficiència energètica, es recullen alguns aspectes en relació amb la facturació i l'accés a les dades dels consumidors de gas i electricitat, i es regula l'obligació d'aportar informació als consumidors d'energia elèctrica sobre el potencial dels comptadors de telegestió.

Finalment, es modifiquen alguns articles del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, i es recullen determinades previsions amb la finalitat de millorar la informació que les empreses distribuïdores i comercialitzadores de gas natural i electricitat ofereixen als clients, així com el detall de la factura, cosa que ha de permetre als consumidors disposar d'una informació millor per regular el seu consum d'energia.

D'acord amb el que estableixen l'article 5.2, a) i l'article 7, així com la disposició transitòria setena de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, aquest Reial decret ha estat sotmès a l'informe preceptiu de la Comissió Nacional de Mercats i Competència. Així mateix, s'ha efectuat el tràmit preceptiu d'audiència als interessats, segons el que preveu l'article 24.1 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Els articles 149.1.13a i 25a de la Constitució atribueixen a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre les bases del règim miner i energètic, respectivament. Aquest Reial decret s'empara en els títols competencials esmentats, així com en la disposició final segona de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, que autoritza el Govern per aprovar, en l'àmbit de les seves competències, mitjançant un reial decret, les normes de desplegament de la Llei esmentada i l'article 41 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, que habilita el Govern a modificar els objectius que preveu l'article esmentat, així com a establir objectius addicionals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 4 de desembre de 2015,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret la introducció de mesures relacionades amb el foment de la utilització dels biocarburants i altres combustibles renovables amb finalitats de transport, així com la incorporació parcial a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2015/1513 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual es modifica la Directiva 98/70/CE, relativa a la qualitat de la gasolina i el gasoil, i la Directiva 2009/28/CE, relativa al foment de l'ús d'energia renovable procedent de fonts renovables.

Article 2. *Objectius de venda o consum de biocarburants amb finalitats de transport.*

1. D'acord amb el que estableix l'article 41.4 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul de creixement i de la creació d'ocupació, per assolir els objectius relatius a l'ús d'energies renovables que estableix la normativa de la Unió Europea, el Govern pot regular objectius de venda o consum de biocarburants i altres combustibles renovables, d'ara endavant biocarburants, amb finalitats de transport, i està habilitat tant a modificar els objectius regulats, com a establir objectius addicionals, tenint en compte l'evolució del sector dels carburants i els biocarburants, els progressos assolits en el consum d'electricitat procedent de fonts renovables en el transport, i la normativa comunitària que s'estableixi en matèria d'objectius d'energia renovable en el transport i en el consum final brut d'energia.

2. Els objectius de venda o consum de biocarburants a què fa referència l'apartat anterior són els percentatges de les vendes o consums de biocarburants sobre el total de gasolina i gasoil venuts o consumits, amb finalitats de transport, en contingut energètic, inclosos els biocarburants, i que s'han de calcular, per a cadascun dels subjectes obligats que s'enumeren a l'article 3, d'acord amb les fórmules que recull la normativa vigent.

3. Per al còmput en l'objectiu d'energies renovables en el transport, el percentatge de biocarburants produïts a partir de cereals i altres cultius rics en midó, de sucres, d'oleaginoses i d'altres cultius plantats en terres agrícoles com a cultius principals fonamentalment amb finalitats energètiques no pot superar el 7 per cent del consum final d'energia en transport el 2020.

Per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia es pot establir que la quota procedent de biocarburants produïts a partir de cultius plantats en terres agrícoles com a cultius principals fonamentalment amb finalitats energètiques i diferents dels cereals i altres cultius rics en midó, dels sucres i de les oleaginoses, no es comptabilitzin als efectes del límit que estableix el paràgraf anterior, sempre que:

a) La verificació del compliment dels criteris de sostenibilitat que estableix l'article 4, apartats 1 a 4, del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput, s'hagi efectuat de conformitat amb l'article 6 i l'article 7, apartat 1, del mateix Reial decret.

b) Els cultius esmentats s'hagin plantat en terres que entrin dins de l'àmbit d'aplicació de l'annex I, part C, punt 8, del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, i la prima eB corresponent que defineix l'annex I, part C, punt 7, s'hagi inclòs en el càlcul de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle als efectes de demostrar el compliment del que estipula l'article 4, apartat 1, del Reial decret esmentat.

4. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, s'ha d'establir, abans del 6 d'abril de 2017, un objectiu indicatiu de venda o consum de biocarburants avançats, entesos aquests com els procedents de primeres matèries que no competeixin amb els cultius alimentaris, com els produïts a partir de residus i algues, amb un impacte reduït en termes

de canvi indirecte de l'ús de la terra i amb una reducció global elevada d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.

Aquesta ordre ha d'establir així mateix la llista dels biocarburants que han de tenir la consideració d'avançats, així com el factor multiplicador del contingut energètic de cadascun d'ells, per al compliment, si s'escau, de cadascun dels objectius regulats.

Article 3. *Subjectes obligats a acreditar el compliment dels objectius de venda o consum de biocarburants amb finalitats de transport.*

D'acord amb el que estableix l'article 41.1 de la Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, en relació amb l'article 43.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, els subjectes obligats a acreditar el compliment dels objectius a què es refereix l'article anterior són els següents:

- Els operadors a l'engròs, que regula l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, per les seves vendes anuals al mercat nacional, excloses les vendes a altres operadors a l'engròs.
- Les empreses que exerceixin l'activitat de distribució al detall de productes petrolífers, que regula l'article 43 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en la part de les seves vendes anuals al mercat nacional no subministrat pels operadors a l'engròs o per altres distribuïdors al detall.
- Els consumidors de productes petrolífers, en la part del seu consum anual no subministrat per operadors a l'engròs o per les empreses que duguin a terme l'activitat de distribució al detall de productes petrolífers.

Disposició addicional primera. *Objectius obligatoris mínims de venda o consum de biocarburants amb finalitats de transport per al període 2016-2020.*

D'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 2 d'aquest Reial decret, els subjectes a què es refereix l'article 3 han d'acreditar anualment, davant l'entitat de certificació, la titularitat d'una quantitat mínima de certificats de biocarburants que permetin complir els objectius obligatoris mínims, en contingut energètic, següents:

- Per a l'any 2016, l'objectiu obligatori mínim de biocarburants és del 4,3% en còmput anual, resultat de ponderar un objectiu del 4,1% durant el primer semestre de 2016 i l'objectiu del 4,5% durant el segon semestre de 2016.
- Per als anys corresponents al període 2017 fins a 2020, els objectius de biocarburants en còmput anual són:

	2017	2018	2019	2020
Objectius obligatoris mínims de biocarburants (%)	5%	6%	7%	8,5%

Disposició addicional segona. *Informació i documentació relativa a la primera matèria utilitzada en la fabricació dels biocarburants.*

Per comptabilitzar els biocarburants als efectes del que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 2 d'aquest Reial decret, les primeres matèries o el biocarburant corresponent han d'anar acompanyats de la informació i documentació que determini l'entitat de certificació responsable de l'expedició de certificats de venda o consum de biocarburants.

Disposició addicional tercera. *Informació sobre l'origen del combustible en instal·lacions de distribució al detall de productes petrolífers independents.*

Segons el que preveu l'article 43.5 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, els titulars de les instal·lacions de distribució al detall de productes petrolífers que no pertanyin a la xarxa de distribució d'un operador a l'engròs, poden informar de l'origen del combustible que comercialitzen mitjançant la publicitat de l'operador majorista o distribuïdor del qual adquireixen el combustible.

En aquest cas, han d'indicar obligatòriament la data d'adquisició, el producte, la quantitat en metres cúbics i la denominació social de tots els operadors a l'engròs i distribuïdors als quals s'hagi adquirit combustible, com a mínim, en els últims seixanta dies. Així mateix, poden incorporar les marques, logotips o altres signes distintius dels operadors i distribuïdors esmentats, únicament en els casos en què tinguin l'autorització prèvia i per escrit del titular d'aquestes marques, logotips o signes distintius.

Disposició addicional quarta. *Obligació d'informació de les comunitats autònomes i entitats locals sobre els seus programes d'estalvi i eficiència energètica.*

Amb l'objecte de complir les obligacions derivades de la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, relativa a l'eficiència energètica, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les entitats locals i l'òrgan competent de cada comunitat autònoma en matèria d'eficiència energètica han d'informar anualment, abans del 31 de desembre de cada any, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme dels estalvis energètics i de les emissions de diòxid de carboni evitades, derivats de les actuacions en matèria d'estalvi i eficiència energètica promogudes per l'entitat local o comunitat autònoma i portades a terme en l'àmbit del seu municipi i del seu territori respectivament, i de manera agregada des de l'1 de gener de 2014.

Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme s'ha de determinar la forma, el contingut i el desglossament en què cal remetre aquesta informació, així com la metodologia de càlcul.

Disposició addicional cinquena. *Obligació d'informació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers sobre vendes d'energia.*

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers han d'enviar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, abans del 30 de setembre de cada any i en format electrònic, la informació sobre les vendes d'energia corresponents a l'any anterior, expressades en GWh, dels subjectes obligats en el marc del sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica, regulats al capítol IV del títol III de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

Per emplenar la informació esmentada, cal tenir en compte les definicions i els factors de conversió que estableix la normativa vigent respecte al procediment d'enviament d'informació dels subjectes obligats del sistema d'obligacions d'eficiència energètica pel que fa a les seves vendes d'energia.

Disposició addicional sisena. *Avaluació sobre el potencial d'eficiència energètica en les infraestructures de gas i electricitat.*

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de tenir en consideració l'eficiència energètica en l'exercici de les seves funcions reguladores, en particular en les decisions que afectin l'explotació de les infraestructures de gas i electricitat, així com pel que fa a les metodologies per establir peatges i cànons d'accés a les instal·lacions.

2. Abans que transcorrin tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les empreses distribuïdores i les empreses titulars d'instal·lacions de transport d'energia elèctrica i gas natural han de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència una avaluació del potencial d'eficiència energètica de les infraestructures de la seva titularitat. Aquesta avaluació ha d'incloure mesures i actuacions concretes per millorar l'eficiència energètica sempre que l'anàlisi cost-benefici sigui positiu i amb un calendari per a la seva execució.

3. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre a la Secretaria d'Estat d'Energia, abans que transcorrin sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, un informe amb una avaluació del potencial d'eficiència energètica de les

infraestructures de transport i distribució d'energia elèctrica i de gas natural basada en les avaluacions. Aquest informe ha de recollir l'anàlisi de les actuacions presentades per les empreses i proposades per implementar-se.

Disposició addicional setena. *Estudi de costos de lloguer de comptadors.*

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de portar a terme, abans del 31 de desembre de 2016, el primer estudi relatiu al preu aplicable al lloguer de comptadors a què fa referència l'article 49.8 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre. Aquest estudi ha d'incloure una anàlisi sobre l'edat mitjana del parc de comptadors en lloguer.

Disposició addicional vuitena. *Facturació als clients de gas i electricitat.*

1. Tots els comercialitzadors han d'oferir als clients un sistema de facturació electrònica i la consulta de la seva facturació «en línia», i han de disposar a la seva pàgina web d'un sistema que permeti als clients accedir de forma telemàtica i gratuïta a totes les seves factures de, com a mínim, els últims dos anys.

2. Els comercialitzadors de gas i els distribuïdors d'energia elèctrica han de facilitar l'accés electrònic als clients, o consumidors connectats a les seves xarxes, segons que correspongui, i a les empreses de serveis energètics degudament autoritzades per aquells, de manera que tinguin a la seva disposició les dades corresponents com a mínim als tres anys anteriors o al període a comptar de l'inici de la seva contractació del subministrament, si aquest és de menys durada. Les dades han de correspondre amb els intervals en què s'ha presentat informació freqüent sobre facturació. La manera d'accedir a aquestes dades per part del consumidor ha de figurar amb format clar i llegible a les factures de les comercialitzadores.

3. En els casos en què un consumidor canviï de comercialitzador, el comercialitzador anterior ha de mantenir l'accés del consumidor en qüestió a la informació que li correspongui d'acord amb els apartats anteriors, relatius al període en què hi va haver relació contractual entre tots dos, durant els dos o tres anys següents, respectivament.

4. Tots els aspectes que preveu aquesta disposició s'han d'aplicar d'acord amb el que estableix la normativa del sector del gas i el sector elèctric, segons que correspongui.

Disposició addicional novena. *Informació al consumidor d'energia elèctrica.*

Les empreses distribuïdores d'energia elèctrica han de facilitar als consumidors l'assessorament i la informació apropiats sobre els comptadors de telegestió, en particular sobre el seu ple potencial en relació amb la gestió de la lectura dels comptadors i el seguiment del consum energètic.

Disposició transitòria única. *Adaptació de les factures dels comercialitzadors i sistemes dels distribuïdors de gas natural i dels comercialitzadors d'energia elèctrica.*

Els comercialitzadors i distribuïdors de gas natural disposen d'un termini màxim de sis mesos des de la publicació d'aquest Reial decret per fer les adaptacions necessàries amb la finalitat de donar compliment al que preveu la nova redacció dels articles 49, 51 i 53 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, així com la disposició addicional vuitena d'aquest Reial decret.

Així mateix, els comercialitzadors d'energia elèctrica disposen d'un termini màxim de sis mesos des de la publicació d'aquest Reial decret per fer les adaptacions necessàries amb la finalitat de donar compliment al que preveu la disposició addicional vuitena d'aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput.*

Es modifica l'apartat 5 de l'article 9 del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput, que passa a tenir la redacció següent:

«5. Subjectes obligats a la venda o consum de biocarburants, establerts per la normativa vigent.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 61/2006, de 31 de gener, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquids del petroli, es regula l'ús de determinats biocarburants i el contingut de sofre dels combustibles per a ús marítim.*

Es modifica l'article 8.5.a), que queda redactat amb el tenor següent:

«a) En el cas de gasolines amb més d'un 5 per cent en volum de bioetanol o més d'un 2,7 per cent en massa d'oxigen, s'ha d'informar el consumidor amb l'anunci següent: "Abans d'utilitzar aquest producte, asseguri's que és apte per al seu motor."»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.*

U. L'article 49 queda redactat de la manera següent:

«Article 49. *Equips de mesura.*

1. En cada punt de subministrament s'ha d'instal·lar un equip de mesura. Aquests equips han d'haver superat el control metrològic que estableix la Unió Europea i han de complir les normes UNE-EN que els siguin aplicables.

La instal·lació dels equips de mesura en instal·lacions receptores connectades a xarxes de menys de 4 bar s'ha de fer preferentment en zones comunes, d'acord amb el que preveu la norma UNE 60670, i una vegada finalitzada la instal·lació s'han de precintar de manera que s'asseguri que no puguin ser manipulats per tercers. Quan l'equip de mesura se situï dins del límit de propietat de l'usuari, aquest ha de facilitar l'accés al personal enviat per la companyia distribuïdora degudament acreditat que porti a terme tasques de lectura, instal·lació, retirada, substitució i/o manteniment.

2. Els equips de mesura poden ser propietat del consumidor o poden ser llogats per aquest.

En el cas dels consumidors acollits actualment a les tarifes o peatges del grup 3, o les que en el futur les puguin substituir, les empreses distribuïdores estan obligades a posar a la seva disposició equips de mesura per llogar. Els distribuïdors han de procedir a instal·lar els comptadors dels consumidors acollits a aquest grup de peatges, tant si són llogats com si són propietat del consumidor i proporcionats per aquest, i no poden exigir cap quantitat per això.

En tots els casos, els equips de mesura han de ser precintats per personal del distribuïdor o autoritzat per ell, i no pot percebre per això cap compensació econòmica.

3. Els consumidors inclosos en algun dels grups següents han de disposar d'equips de telemesura capaços de fer el mesurament com a mínim de cabals diaris:

a) Els consumidors connectats a gasoductes amb una pressió màxima de disseny superior a 60 bar.

b) Els consumidors connectats a gasoductes amb una pressió de disseny inferior o igual a 60 bar i amb un consum anual superior a 5.000.000 kWh.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, en funció de l'evolució de la tecnologia i de l'evolució del mercat, pot modificar per ordre els llindars per establir aquesta obligació.

Així mateix, en funció dels resultats de l'avaluació econòmica dels costos i beneficis per a la seva implantació, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme pot establir l'obligatorietat d'ús de comptadors intel·ligents així com els plans de desenvolupament per implantar-los.

A aquests efectes, quan l'evolució tecnològica dels comptadors o del mercat ho aconsellin, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de dur a terme un estudi amb una anàlisi econòmica completa que reflecteixi un balanç entre els costos i beneficis de tots els agents implicats en la cadena de gas: transportistes, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors, per calcular si la seva implantació és beneficiosa per al conjunt de la societat. Aquest estudi s'ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Els distribuïdors de gas poden establir plans de desenvolupament i implantació de comptadors intel·ligents en les seves xarxes de distribució, sempre que no suposin un encariment dels costos a repercutir en els consumidors, inclosos els corresponents a la realització de les lectures o el lloguer dels equips.

4. A petició del consumidor i amb càrrec a ell mateix es poden instal·lar equips de mesura de funcionament per monedes, targetes o altres sistemes d'autocontrol, que s'han d'acomodar a l'estructura tarifària vigent. Aquests equips de mesura han de ser d'un model aprovat o tenir-ne autoritzat l'ús i han de tenir verificació primitiva o la que correspongui i precintament.

5. Els equips de mesura de gas natural subministrat als consumidors han d'incorporar els elements necessaris per mesurar les magnituds requerides per a la facturació dels contractes d'accés a la xarxa.

6. El consumidor és responsable de la custòdia dels equips de mesura i control i el propietari d'aquests ho és del seu manteniment.

7. Cada cinc anys, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'elaborar un estudi sobre el preu mensual a aplicar al lloguer de comptadors destinats a clients a xarxes de pressió inferior o igual a 4 bar i consum inferior o igual a 50.000 kWh/any per part dels distribuïdors.»

Dos. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

Article 51. *Lectura dels subministraments.*

1. La lectura dels subministraments és responsabilitat de les empreses distribuïdores, que l'han de posar a disposició del consumidor i del comercialitzador del subministrament.

2. La periodicitat de la lectura és mensual per als usuaris amb un consum anual superior a 100.000 kWh. En la resta dels casos, la periodicitat és mensual o bimestral.

Als efectes de realització de les lectures dels comptadors ubicats a l'interior dels habitatges, l'empresa distribuïdora ha de comunicar amb antelació al client la data i hora previstes de la visita, així com un telèfon d'atenció al qual es pugui dirigir el

client i els sistemes de què disposa perquè el client pugui comunicar la lectura del comptador. Aquesta comunicació es pot fer mitjançant la publicació d'un avís al tauler d'anuncis de l'edifici amb almenys dos dies d'antelació.

3. En els casos en què per causes alienes al distribuïdor no hagi estat possible efectuar la lectura del comptador, els distribuïdors han de posar a disposició dels consumidors i dels comercialitzadors un sistema per comunicar la lectura del comptador. A aquests efectes, han de disposar almenys d'un número de telèfon gratuït o convencional sense tarifació addicional ni especial, i de mitjans telemàtics sense cost addicional, i s'han d'assegurar que el consumidor tingui constància de la recepció de la seva comunicació.

Els comercialitzadors han d'incloure en totes les factures emeses amb lectures estimades pel distribuïdor la informació sobre el procediment per a la comunicació de la lectura real del comptador per part del consumidor al distribuïdor.

4. En els casos en què no hagi estat possible la realització de la lectura del comptador per causes alienes al distribuïdor, ni el consumidor hagi facilitat la lectura, el distribuïdor pot efectuar una estimació del consum sobre la base del perfil de consum del punt de subministrament esmentat, amb una regularització mínima anual sobre la base de la lectura real. La Direcció General de Política Energètica i Mines pot establir per resolució el procediment d'estimació dels consums.

5. Si com a conseqüència d'una regularització sobre la base de la lectura real s'han facturat quantitats inferiors a les degudes, la diferència als efectes de pagament s'ha de prorratejar en tantes factures com mesos van transcórrer des de l'última lectura real.

Si com a conseqüència d'errors administratius per part de l'empresa distribuïdora s'han facturat quantitats inferiors a les degudes, la diferència als efectes de pagament s'ha de prorratejar en tantes factures com mesos van transcórrer en l'error, sense que pugui excedir els sis mesos l'ajornament ni el període a rectificar, excepte quan la lectura subministrada pel consumidor hagi estat inferior a la real.

Si s'han facturat quantitats superiors a les degudes, la devolució s'ha de produir en la primera factura des de la lectura real, sense que es pugui produir un fraccionament en els imports a tornar. En aquest cas, s'han d'aplicar a les quantitats avançades l'interès legal del diners vigent en el moment de la refacturació. Quan la lectura subministrada pel consumidor hagi estat superior a la real, no s'apliquen els interessos.

La no-facturació en termini i el retard en la presa de lectures reals per part de l'empresa distribuïdora tenen el mateix tractament que els errors de tipus administratiu, excepte en els casos en què el consumidor no hagi permès l'accés al comptador ni n'hagi subministrat la lectura.»

Tres. Es modifica l'article 53, que queda redactat en els termes següents:

«Article 53. *Contingut de les factures.*

1. Les factures per l'aplicació de tarifes, peatges i cànon han d'expressar totes les variables que serveixen de base per al càlcul de la quantitat per cobrar. La Direcció General de Política Energètica i Mines pot aprovar, mitjançant una resolució que s'ha de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat", un model del contingut mínim de la factura per als consumidors domèstics amb un consum inferior a 50.000 kWh/any. Aquest model és obligatori per als subministraments efectuats pels comercialitzadors d'últim recurs als consumidors acollits a la tarifa d'últim recurs.

2. Les factures de les empreses comercialitzadores als seus consumidors han d'incloure, en tot cas, la informació següent:

- a) Codi d'identificació universal del punt de subministrament (CUPS).
- b) Data d'emissió de la factura.
- c) Període al qual correspon la facturació i lectures del comptador en aquest període.

- d) Consum de gas facturat per al període esmentat.
- e) Indicació de si el volum facturat és real o estimat.
- f) Tarifes aplicades i, si s'escau, disposicions oficials en què es van aprovar i dates de publicació al "Butlletí Oficial de l'Estat".
- g) Pressió de subministrament i factors de conversió de poder calorífic aplicat, amb la justificació corresponent. En particular, hi ha de figurar l'adreça de la pàgina web publicada pel gestor tècnic del sistema en la qual el consumidor pugui verificar el PC de facturació corresponent al seu terme municipal.
- h) Descripció detallada de la regularització en cas d'haver-se fet una estimació del consum en períodes precedents.
- i) Indicació dels percentatges corresponents a la imputació de costos destinats a la retribució del gestor tècnic del sistema les taxes aplicables per la prestació de serveis i realització d'activitats en relació amb el sector de gas natural, si s'escau.
- j) Telèfon gratuït d'atenció d'urgències del distribuïdor.
- k) Historial de consum facturat del punt de subministrament durant els dos últims anys o des de la data disponible en cas d'haver-se iniciat el subministrament per part de l'empresa amb posterioritat.
- l) En les factures dels comercialitzadors als consumidors, a més, hi ha de figurar la tarifa d'accés a què estigui acollit el subministrament.

3. Les factures del titular de les instal·lacions als comercialitzadors i consumidors qualificats que facin ús del dret d'accés de tercers a la xarxa, pel terme de conducció del peatge de transport i distribució, han de contenir en tot cas la informació que es reflecteix a l'apartat anterior.

La facturació del titular de les instal·lacions als comercialitzadors es pot fer mitjançant una factura agregada i adjuntar el detall de facturació amb la informació de cada client en format electrònic.

4. El comercialitzador ha d'incloure, si s'escau, en la seva factura i de manera detallada, la quantitat corresponent al lloguer de comptadors al consumidor per part del distribuïdor, el cànon d'instal·lacions comunes, el cost de les inspeccions reglamentàries efectuades, així com altres serveis que s'estableixin reglamentàriament que puguin ser cobrats pel comercialitzador a compte del distribuïdor.

En cas que el comercialitzador porti a terme la facturació del lloguer de comptadors, a compte del distribuïdor, ha de figurar al contracte del comercialitzador que aquest tingui amb el consumidor.

5. El distribuïdor està obligat a comunicar a qualsevol consumidor connectat a les seves instal·lacions que ho sol·liciti el codi d'identificació universal del punt de subministrament que li correspon, juntament amb la informació necessària per facilitar el canvi de subministrador.

6. Tots els comercialitzadors han d'oferir als clients un sistema de facturació electrònica i la consulta de la seva facturació "en línia", així com disposar a la seva pàgina web d'un sistema que permeti als clients accedir de forma telemàtica i gratuïta a totes les seves factures de, com a mínim, els últims dos anys.

Així mateix, han de facilitar accés electrònic als clients i a les empreses de serveis energètics degudament autoritzades per aquells, de manera que tinguin a la seva disposició les dades corresponents com a mínim als tres anys anteriors o al període a comptar de l'inici de la seva contractació del subministrament, si aquest és de menys durada. Les dades han de correspondre amb els intervals en els quals s'ha presentat informació freqüent sobre facturació. La manera d'accedir a aquestes dades ha de figurar amb format clar i llegible en les factures.

En els casos en què un consumidor canviï de comercialitzador, el comercialitzador anterior ha de mantenir l'accés del consumidor en qüestió a la informació que recullen els dos paràgrafs anteriors, relatius al període en què hi va haver relació contractual entre tots dos, durant els dos o tres anys següents respectivament.

7. Els comercialitzadors que subministrin a usuaris finals han de disposar d'un número de telèfon, una adreça postal i una adreça de correu electrònic als quals els usuaris puguin sol·licitar explicacions clares i comprensibles sobre els conceptes en què estan basades les seves factures, així com d'un servei d'atenció de queixes i reclamacions i incidències en relació amb el servei contractat o ofert, així com sol·licituds d'informació sobre els aspectes relatius a la contractació i subministrament o comunicacions. Aquests números de telèfon, adreça postal i adreça de correu electrònic als quals el consumidor es pot dirigir han de figurar a les factures i ser gratuïts.

8. Sense perjudici del contingut que en tot cas ha de figurar a les factures d'acord amb el que estableix aquest article, les empreses comercialitzadora poden posar a disposició dels clients que així ho sol·licitin plans flexibles de pagament.

9. Els comercialitzadors han de facilitar als clients que ho sol·licitin informació i estimacions sobre el cost del subministrament de gas natural en un format fàcilment comprensible que els usuaris puguin utilitzar per comparar ofertes en condicions d'igualtat. A aquests efectes, la Comissió Nacional dels Mercats i Competència pot aprovar una metodologia i format per a l'estimació d'aquest cost, que els comercialitzadors han de tenir a disposició dels consumidors i a la seva pàgina web.

10. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de publicar o incloure els enllaços als organismes públics que ho publiquin, informació sobre l'estimació del consum energètic en funció de l'habitatge i el seu equipament, sobre les mesures disponibles de millora d'eficiència energètica i especificacions tècniques objectives dels equips que utilitzin energia.

11. Els distribuïdors, els comercialitzadors i els subministradors d'energia a partir de gas natural han d'incloure en els seus contractes, en les modificacions d'aquests, en les factures i en la seva pàgina web, les dades de contacte i pàgina web de la Comissió Nacional dels Mercats i de Competència, de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia i de l'organisme competent de la comunitat autònoma, on poden obtenir informació sobre les mesures d'eficiència energètica disponibles, els perfils comparatius del seu consum d'energia i les especificacions tècniques dels electrodomèstics que puguin servir per reduir el consum d'aquests aparells.

12. En cap cas els comercialitzadors poden facturar cap quantitat als clients per l'emissió de les factures ni per l'accés a les seves dades de consum.

13. L'incompliment del que disposa aquest article té la consideració d'infracció greu d'acord amb el que estableix l'article 110.s) de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic.

Disposició final cinquena. *Incorporació de normes del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorporen parcialment a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2015/1513 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual es modifica la Directiva 98/70/CE, relativa a la qualitat de la gasolina i el gasoil, i la Directiva 2009/28/CE, relativa al foment de l'ús d'energia renovable procedent de fonts renovables; i la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre, relativa a l'eficiència energètica, per la qual es modifiquen les directives 2009/125/CE i 2010/30/UE i per la qual es deroguen les directives 2004/8/CE i 2006/32/CE.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat», tret dels articles 1 a 3 i la disposició addicional primera, que ho fan el dia 1 de gener de 2016, així com la disposició addicional tercera i la disposició final segona, que ho fan seixanta dies després de la publicació d'aquest Reial decret al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de desembre de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme,
JOSÉ MANUEL SORIA LÓPEZ